KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2022/2059,

14. juuni 2022,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 325bf ja 325bg kohaste järeltestimise ning kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõuete tehnilised üksikasjad

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012, ([1]) eriti selle artikli 325bf lõike 9 kolmandat lõiku ja artikli 325bg lõike 4 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõike 2 kohaselt peavad finantsinstitutsioonid loendama päevaseid ületamisi kõikidest kauplemisüksustele määratud positsioonidest koosneva portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja tegelike muutuste põhjal. Sellise järeltestimise eesmärk on hinnata – sõltuvalt tasemest, millel seda tehakse –, kas on asjakohane arvutada omavahendite nõuded kauplemisüksuses olevate positsioonide puhul alternatiivse sisemudeli meetodi alusel ja kas modelleeritavate riskiteguritega seotud omavahendite nõuded on piisavad. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõike 4 kohaselt peavad finantsinstitutsioonid kasutama sellise järeltestimise lähtepunktina portfelli päevalõpuväärtust, sealhulgas kõiki korrigeerimisi, nagu reservid või mis tahes väärtuse korrigeerimine.

(2) VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse järeltestimisel tuleks portfelli väärtuse tegelikesse muutustesse siiski lisada mõned tururiski mõjud, mida sisemine riskimõõtmise mudel ei hõlma. Seega tuleks portfelli väärtuse tegelikes muutustes arvesse võtta kõiki tururiskiga seotud korrigeerimisi, olenemata sellest, kui sageli finantsinstitutsioonid neid ajakohastavad. VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse järeltestimine portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutustega peaks siiski toimuma staatilise portfelli eelduse alusel. Seepärast peaksid finantsinstitutsioonid selliste hüpoteetiliste muutuste arvutamisel portfelli väärtuses arvesse võtma ainult neid korrigeerimisi, mis arvutatakse iga päev ja mida võetakse arvesse sisemises riskimõõtmise mudelis.

(3) Mõnel juhul on võimalik, et korrigeerimise laadi ja korrigeerimise suhtes kohaldatava sisemise riskijuhtimise tõttu arvutatakse korrigeerimine rohkem kui ühele kauplemisüksusele määratud positsioonide kogumite lõikes. Selleks et tagada ühtlustamine kogu liidus, peaksid finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelike ja hüpoteetiliste muutuste arvutamisel olema kohustatud arvutama iga kauplemisüksuse puhul sellise korrigeerimise ümber üksnes kauplemisüksusele määratud positsioonide eraldiseisval alusel või, kui eritingimused on täidetud, kajastama sellisest kohandamisest tulenevaid muutusi üksnes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 6 osutatud järeltestimise kontekstis. Seega, kui finantsinstitutsioonid viivad läbi päevalõpu hindamisprotsessi, et tuletada kauplemisüksuste portfelli päevalõpuväärtused, ei tohiks neil lubada kauplemisüksuse tasandil hüpoteetiliste ja tegelike muutuste arvutamisel jaotada korrigeerimist kauplemisüksuste vahel viisil, mis on proportsionaalne iga kauplemisüksuse panusega korrigeerimise väärtusse.

(4) Määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 325bg sätestatud kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõudel on oluline roll selle tagamisel, et teoreetilised ja hüpoteetilised muutused kauplemisüksuse portfelli väärtuses oleksid piisavalt lähedased. Selleks on asjakohased Baseli pangajärelevalve komitee välja töötatud rahvusvahelistes standardites sisalduvad statistilised testid – Spearmani korrelatsioonikordaja ja Kolmogorov-Smirnovi katse kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude rakendamiseks – ja seepärast peaksid finantsinstitutsioonid neid kasutama.

([1]) ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

(5) Rahvusvahelistes standardites on sätestatud, et finantsinstitutsioonid peaksid täitma täiendava kapitalinõude, kui kauplemisüksuste portfellide väärtuse teoreetilised ja hüpoteetilised muutused ei ole piisavalt lähedased. Sellises olukorras peaksid finantsinstitutsioonid olema kohustatud arvutama kõnealuste kauplemisüksuste suhtes kohaldatava täiendava kapitalinõude ja teatama sellest pädevatele asutustele.

(6) Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise tulemustest teatamisel vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325az lõike 2 punktile d peaksid finantsinstitutsioonid samuti esile tooma, kui kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilised ja teoreetilised muutused oluliselt erinevad. See peaks aitama finantsinstitutsioonidel kindlaks teha võimalikke puudusi teoreetiliste muutuste arvutamisel.

(7) Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude täitmise hindamisel võrreldakse portfelli väärtuse teoreetilisi muutusi hüpoteetiliste muutustega, mis arvutatakse staatilise portfelli eelduse alusel. Selle võrdluse eesmärk on teha kindlaks, kui olulised on erinevused finantsinstitutsiooni riskimõõtmise mudeli hindamisprotsesside (teoreetilised muutused) ning finantsinstitutsiooni sisemiste süsteemide hindamisprotsesside (hüpoteetilised muutused) vahel. Tagamaks, et seda võrdlust ei mõjuta muutused portfelli koosseisus, tuleks ka teoreetilisi muutusi portfelli väärtuses, mida kasutatakse kasumi ja kahjumi tekkepõhjuste määramise nõude puhul, arvutada staatilise portfelli eelduse alusel.

(8) Selleks et tagada kooskõla rahvusvaheliste standarditega, tuleks portfelli väärtuse hüpoteetilised muutused, mis arvutatakse kasumi ja kahjumi tekkepõhjuste määramise nõude täitmise hindamiseks, viia kooskõlla portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutustega, mille finantsinstitutsioon arvutab järeltestimise eesmärgil.

(9) Erinevused portfelli väärtuse hüpoteetilisi ja teoreetilisi muutusi põhjustavate hindamisprotsesside vahel võivad olla tingitud teatavate riskitegurite väljajätmisest riskimõõtmise mudelist või riskimõõtmise mudeli lihtsustustest. Erinevused võivad olla tingitud ka ebakõladest andmetes, mida finantsinstitutsioon oma portfellide väärtuse kindlaksmääramisel sisendina kasutab. Sisendandmete erinevustest tingitud lahknevuste vältimiseks peaks finantsinstitutsioonidel olema lubatud sisendandmeid ühtlustada, kui on täidetud mõned eritingimused.

(10) Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tulemuste esitamise sagedus tuleks viia vastavusse riskitegurite modelleeritavuse hindamise sagedusega ja tururiski omavahendite nõuete aruandluse sagedusega. Sel viisil saavad finantsinstitutsioonid määrata tururiski omavahendite nõuded kindlaks järeltestimise nõuete, kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõuete ja modelleeritavuse hindamise järjepidevate tulemuste põhjal.

(11) Viis, kuidas finantsinstitutsioonid peaksid liitma oma tururiski omavahendite nõuded, tuleks viia vastavusse rahvusvaheliste standarditega. Seetõttu peaks liitmisvalem kajastama kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tulemusi, sealhulgas täiendavat kapitalinõuet, kui teoreetilised ja hüpoteetilised muutused ei ole piisavalt lähedased. Lisaks peaks liitmisvalem kajastama hajutamisest saadava kasu vähenemist, kui kauplemisüksuse omavahendite nõuded arvutatakse alternatiivse standardmeetodi, mitte alternatiivse sisemudeli meetodi alusel.

(12) Selleks et aidata pädevatel asutustel kontrollida, kas finantsinstitutsioonid järgivad käesolevat määrust, tuleks finantsinstitutsioonidelt nõuda määruse rakendamise dokumenteerimist.

(13) Käesoleva määruse sätted on omavahel tihedalt seotud, kuna need kõik käsitlevad elemente, mida tuleb arvesse võtta kauplemisüksuse portfelli väärtuse muutustes, et arvutada alternatiivset sisemudeli meetodit kasutades tururiski omavahendite nõuded. Selleks et tagada kooskõla kõnealuste sätete puhul, mis peaksid jõustuma samal ajal, ja teha isikute jaoks, kelle suhtes sätetes sisalduvaid kohustusi kohaldatakse, sätete mõistmine lihtsamaks ja anda neile terviklik juurdepääs, on soovitav koondada kõik määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõike 9 kolmanda lõiguga ja artikli 325bg lõike 4 kolmanda lõiguga ette nähtud regulatiivsed tehnilised standardid ühte määrusesse.

(14) Käesolev määrus põhineb EBA poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul.

(15) EBA on korraldanud käesoleva määruse aluseks oleva regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta avaliku konsultatsiooni, analüüsinud võimalikku asjaomast kulu ja kasu ning küsinud nõu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 ([2]) artikli 37 kohaselt loodud pangandussektori sidusrühmade kogult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma portfelli väärtuse tegelikes ja hüpoteetilistes muutustes järeltestimise nõuete kohaldamisel

1. jagu

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma portfelli väärtuse tegelikes muutustes

Artikkel 1

Tehnilised elemendid, mis peavad kauplemisüksuse tasandil tehtava järeltestimise nõuete kohaldamisel sisalduma kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelikes muutustes

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 3 osutatud kauplemisüksuse järeltestimise eesmärgil arvutavad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelikud muutused, kasutades samu meetodeid, sealhulgas samu hinnastamismeetodeid, mudeliparameetreid ja turuandmeid, mida kasutatakse päevalõpuväärtuste arvutamiseks (päevalõpu hindamisprotsess), sealhulgas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 105 lõikes 8 osutatud sõltumatu hinnakontrolli tulemusi.

2. Kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelike muutuste arvutamisel kajastavad finantsinstitutsioonid portfelli väärtuse muutusi, mis on tingitud aja möödumisest.

3. Kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelike muutuste arvutamisel arvestavad finantsinstitutsioonid selle väärtuse hulka kõik lõikes 1 osutatud päevalõpu hindamise käigus arvesse võetud korrigeerimised, mis on seotud tururiskiga, välja arvatud kõik järgmised korrigeerimised:

a) krediidiväärtuse korrigeerimised, mis kajastavad finantsinstitutsiooni vastaspoolte krediidiriski jooksvat turuväärtust;

b) finantsinstitutsiooni enda krediidiriskiga seotud korrigeerimised, mis on omavahenditest välja jäetud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 lõike 1 punktile b või c;

c) täiendavad väärtuse korrigeerimised, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahenditest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 34.

4. Finantsinstitutsioonid arvutavad lõikes 3 osutatud korrigeerimise väärtuse kõigi samale kauplemisüksusele määratud positsioonide alusel. Finantsinstitutsioonid võtavad korrigeerimise väärtuse muutusi arvesse üksnes korrigeerimise arvutamise kuupäeval.

5. Lisaks lõike 3 punktides a, b ja c sätestatud eranditele võivad finantsinstitutsioonid jätta kauplemisüksuse portfelli tegelike muutuste arvutamisel välja korrigeerimise, mis arvutatakse päevalõpu hindamisprotsessi käigus rohkem kui ühele kauplemisüksusele määratud positsioonide kogumite lõikes netopõhiselt, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) see korrigeerimine arvutatakse oma laadi tõttu netopõhiselt rohkem kui ühele kauplemisüksusele määratud positsioonide kogumite lõikes;

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

b) korrigeerimise sisemine riskijuhtimine on kooskõlas korrigeerimise arvutamise tasandiga;

c) asjaomane finantsinstitutsioon dokumenteerib kõik järgmise:

i) positsioonide kogumid, mille suhtes korrigeerimist arvutatakse;

ii) põhjendused, mis on aluseks korrigeerimise arvutamisele punktis i osutatud positsioonide kogumite lõikes;

iii) põhjendus, miks korrigeerimist ei arvutatud üksnes sellele kauplemisüksusele määratud positsioonide alusel.

Artikkel 2

Tehnilised elemendid, mis peavad finantsinstitutsiooni tasandil tehtava järeltestimise nõuete kohaldamisel sisalduma portfelli väärtuse tegelikes muutustes

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 6 osutatud järeltestimise eesmärgil arvutavad finantsinstitutsioonid portfelli väärtuse tegelikud muutused, kasutades samu meetodeid, sealhulgas samu hinnastamismeetodeid, mudeliparameetreid ja turuandmeid, mida kasutatakse päevalõpu hindamisprotsessis, sealhulgas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 105 lõikes 8 osutatud sõltumatu hinnakontrolli tulemusi.

2. Portfelli väärtuse tegelike muutuste arvutamisel kajastavad finantsinstitutsioonid portfelli väärtuse muutust, mis on tingitud aja möödumisest.

3. Portfelli väärtuse tegelike muutuste arvutamisel arvestavad finantsinstitutsioonid selle väärtuse hulka kõik lõikes 1 osutatud päevalõpu hindamise käigus arvesse võetud korrigeerimised, mis on seotud tururiskiga, välja arvatud kõik järgmised korrigeerimised:

a) krediidiväärtuse korrigeerimised, mis kajastavad finantsinstitutsiooni vastaspoolte krediidiriski jooksvat turuväärtust;

b) finantsinstitutsiooni enda krediidiriskiga seotud korrigeerimised, mis on omavahenditest välja jäetud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 lõike 1 punktile b või c;

c) täiendavad väärtuse korrigeerimised, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahenditest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 34.

4. Finantsinstitutsioonid arvutavad lõikes 3 osutatud korrigeerimiste väärtuse muutuse ühe järgmise põhjal:

a) kõik positsioonid, mis on määratud kauplemisüksustele, mille puhul finantsinstitutsioonid arvutavad tururiski omavahendite nõuded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivsele sisemudeli meetodile;

b) kõik positsioonid, mille suhtes kohaldatakse tururiski omavahendite nõudeid.

5. Finantsinstitutsioonid võtavad korrigeerimise väärtuse muutusi arvesse üksnes korrigeerimise arvutamise kuupäeval.

2. jagu

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma portfelli väärtuse nõuete hüpoteetilistes muutustes

Artikkel 3

Tehnilised elemendid, mis peavad kauplemisüksuse tasandil tehtava järeltestimise nõuete kohaldamisel sisalduma kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistes muutustes

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 3 osutatud kauplemisüksuse järeltestimise eesmärgil arvutavad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilised muutused, kasutades samu meetodeid, sealhulgas samu hinnastamismeetodeid, mudeliparameetreid ja turuandmeid, mida kasutatakse päevalõpu hindamisprotsessis, võtmata arvesse teenus- ja vahendustasusid.

2. Kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel kajastavad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse muutusi, mis on tingitud aja möödumisest, samal viisil nagu nad kajastavad selliseid muutusi järgmiste näitajate arvutamisel:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325ba lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 325bk osutatud stressistsenaariumi riskinäitaja.

3. Kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel arvestavad finantsinstitutsioonid selle väärtuse hulka kõik lõikes 1 osutatud päevalõpu hindamise käigus arvesse võetud korrigeerimised, mis on seotud tururiskiga, mida arvutatakse iga päev ja mis sisalduvad finantsinstitutsiooni riskimõõtmise mudelis, välja arvatud kõik järgmised korrigeerimised:

a) krediidiväärtuse korrigeerimised, mis kajastavad finantsinstitutsiooni vastaspoolte krediidiriski jooksvat turuväärtust;

b) finantsinstitutsiooni enda krediidiriskiga seotud korrigeerimised, mis on omavahenditest välja jäetud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 lõike 1 punktile b või c;

c) täiendavad väärtuse korrigeerimised, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahenditest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 34.

4. Finantsinstitutsioonid arvutavad lõikes 3 osutatud korrigeerimise väärtuse kõigi sellele kauplemisüksusele määratud positsioonide alusel. Finantsinstitutsioonid võtavad arvesse korrigeerimise väärtuse muutusi, mis põhinevad päevalõpu korrigeerimise väärtuse ja kauplemisüksuse portfelli positsioonide muutumatuse korral järgmise päeva lõpu korrigeerimise väärtuse võrdlusel.

5. Lisaks lõike 3 punktides a, b ja c sätestatud eranditele võivad finantsinstitutsioonid jätta kauplemisüksuse portfelli hüpoteetiliste muutuste arvutamisel välja ka korrigeerimise, mis arvutatakse päevalõpu hindamisprotsessi käigus rohkem kui ühele kauplemisüksusele määratud positsioonide kogumite lõikes netopõhiselt, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) see korrigeerimine arvutatakse oma laadi tõttu netopõhiselt rohkem kui ühele kauplemisüksusele määratud positsioonide kogumite lõikes;

b) korrigeerimise sisemine riskijuhtimine on kooskõlas korrigeerimise arvutamise tasandiga;

c) finantsinstitutsioon dokumenteerib kõik järgmise:

   i) positsioonide kogumid, mille suhtes korrigeerimist arvutatakse;

   ii) põhjendused, mis on aluseks korrigeerimise arvutamisele punktis i osutatud positsioonide kogumite lõikes;

   iii) põhjendus, miks korrigeerimist ei arvutatud üksnes sellele kauplemisüksusele määratud positsioonide alusel.

Artikkel 4

Tehnilised elemendid, mis peavad finantsinstitutsiooni tasandil tehtava järeltestimise nõuete kohaldamisel sisalduma portfelli väärtuse hüpoteetilistes muutustes

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 6 osutatud järeltestimise eesmärgil arvutavad finantsinstitutsioonid portfelli väärtuse hüpoteetilised muutused, kasutades samu meetodeid, sealhulgas samu hinnastamismeetodeid, mudeliparameetreid ja turuandmeid, mida kasutatakse päevalõpu hindamisprotsessis, võtmata arvesse teenus- ja vahendustasusid.

2. Portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel kajastavad finantsinstitutsioonid portfelli väärtuse muutusi, mis on tingitud aja möödumisest, samal viisil nagu nad kajastavad selliseid muutusi järgmiste näitajate arvutamisel:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325ba lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 325bk osutatud stressistsenaariumi riskinäitaja.

3. Portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel arvestavad finantsinstitutsioonid selle väärtuse hulka kõik lõikes 1 osutatud päevalõpu hindamise käigus arvesse võetud korrigeerimised, mis on seotud tururiskiga, mida arvutatakse iga päev ja mis sisalduvad finantsinstitutsiooni riskimõõtmise mudelis, välja arvatud kõik järgmised korrigeerimised:

a) krediidiväärtuse korrigeerimised, mis kajastavad finantsinstitutsiooni vastaspoolte krediidiriski jooksvat turuväärtust;

b) finantsinstitutsiooni enda krediidiriskiga seotud korrigeerimised, mis on omavahenditest välja jäetud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 lõike 1 punktile b või c;

c) täiendavad väärtuse korrigeerimised, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahenditest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 34.

4. Finantsinstitutsioonid arvutavad lõikes 3 osutatud korrigeerimiste väärtuse muutused ühe järgmise põhjal:

a) kõik positsioonid, mis on määratud kauplemisüksustele, mille puhul finantsinstitutsioonid arvutavad tururiski omavahendite nõuded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivsele sisemudeli meetodile;

b) kõik positsioonid, mille suhtes kohaldatakse tururiski omavahendite nõudeid.

Artikkel 5

Nõuded dokumentatsioonile

Finantsinstitutsioonid kehtestavad põhimõtted ja menetlused, millega määratakse kindlaks, kuidas nad arvutavad kauplemisüksuse portfelli väärtuse tegelikke ja hüpoteetilisi muutusi vastavalt käesoleva määruse artiklitele 1–4. Need põhimõtted ja menetlused peavad sisaldama kõiki järgmisi elemente:

a) kirjeldades, kuidas asjaomase portfelli väärtuse tegelikke muutusi arvutatakse, ülevaade erinevustest päevalõpu hindamisprotsessi käigus saadud päevalõpu portfelli väärtuste muutuste ja asjaomase portfelli väärtuse tegelike muutuste vahel;

b) teenus- ja vahendustasud ning kirjeldus, kuidas kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõike 4 punktis b osutatud väljajätmist;

c) loetelu kõikidest korrigeerimistest, esitades iga korrigeerimise puhul kõik järgmised andmed:

   i) korrigeerimise kirjeldus ja eesmärk;

   ii) korrigeerimise arvutamiseks kasutatud metoodika ja protsess;

   iii) korrigeerimise arvutamise sagedus ning juhul, kui sagedus on väiksem kui kord päevas, sellise sageduse põhjendus;

iv) kas korrigeerimine on tururiski suhtes tundlik;

v) positsioonide kogumid, mille suhtes korrigeerimist arvutatakse, ja selliste kogumite suhtes arvutuste tegemise põhjused;

vi) kas ja kuidas korrigeerimise muutustest tulenevat riski aktiivselt maandatakse ja milline kauplemisüksus või millised kauplemisüksused vastutavad sellise riski maandamise eest;

vii) kas ja kuidas võetakse korrigeerimist arvesse asjaomase portfelli väärtuse tegelikes muutustes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bf lõikes 3 osutatud järeltestimise ja kõnealuse määruse artikli 325bf lõikes 6 osutatud järeltestimise eesmärgil;

viii) kas ja kuidas võetakse korrigeerimist arvesse asjaomase portfelli väärtuse hüpoteetilistes muutustes määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 325bf ja 325bg kohaldamisel, ning ülevaade sellest, kuidas korrigeerimise muutust arvutatakse, eeldades, et portfelli positsioonid ei muutu.

2. PEATÜKK

Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tehniline kirjeldus

1. jagu

Kriteeriumid, mida on vaja tagamaks, et kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised ja hüpoteetilised muutused on piisavalt lähedased, ning tagajärjed kauplemisüksustele, mis sellele tingimusele ei vasta

Artikkel 6

Üldnõuded

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg lõike 2 kohaldamisel arvutavad finantsinstitutsioonid asjaomase kauplemisüksuse portfelli puhul käesoleva määruse artiklis 7 sätestatud Spearmani korrelatsioonikordaja ja käesoleva määruse artiklis 8 sätestatud Kolmogorov-Smirnovi katseparameetri ning kohaldavad nende arvutuste tulemuste põhjal käesoleva määruse artiklis 9 osutatud kriteeriume. Kui nende kriteeriumide kohaselt ei ole kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised ja hüpoteetilised muutused piisavalt lähedased, kohaldatakse finantsinstitutsioonide suhtes käesoleva määruse artiklis 10 sätestatud tagajärge.

2. Lõike 1 kohaldamisel võivad finantsinstitutsioonid viia kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilise muutuse arvutamise ajahetke (hetkeaeg) vastavusse hetkeajaga, mille kohta nad arvutavad selle väärtuse hüpoteetilised muutused.

Artikkel 7

Spearmani korrelatsioonikordaja arvutamine

1. Finantsinstitutsioonid arvutavad käesoleva määruse artikli 6 lõikes 1 osutatud Spearmani korrelatsioonikordaja, tehes järgmised sammud järgmises järjekorras:

a) nad määravad kindlaks kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja teoreetiliste muutuste vaatluste aegrea viimase 250 tööpäeva jooksul;

b) punktis a osutatud hüpoteetiliste ja teoreetiliste muutuste aegreast koostavad finantsinstitutsioonid vastava järkude aegrea vastavalt lõikele 2, käsitledes hüpoteetiliste ja teoreetiliste muutuste aegrida alusaegreana;

c) nad arvutavad Spearmani korrelatsioonikordaja vastavalt järgmisele valemile:

$$r_s = \frac{cov(R_{HPL}, R_{RTPL})}{\sigma_{R_{HPL}} \bullet \sigma_{R_{RTPL}}}$$

kus:

R_{HPL} =	punktis b osutatud hüpoteetiliste muutuste aegreast saadud järkude aegrida;
R_{RTPL} =	punktis b osutatud teoreetiliste muutuste aegreast saadud järkude aegrida;
$\sigma_{R_{HPL}}$ =	järkude aegrea R_{HPL} standardhälve, mis on arvutatud vastavalt lõike 3 punktile a;
$\sigma_{R_{RTPL}}$ =	järkude aegrea R_{RTPL} standardhälve, mis on arvutatud vastavalt lõike 3 punktile b;
$cov\ (R_{HPL}, R_{RTPL})$ =	järkude aegridade R_{HPL} ja R_{RTPL} vaheline kovariatsioon, mis on arvutatud vastavalt lõike 3 punktile c.

2. Finantsinstitutsioonid koostavad lõike 1 punktis b osutatud järkude aegrea alusaegreast, tehes järgmised sammud järgmises järjekorras:

a) alusaegrea iga vaatluse puhul võtavad finantsinstitutsioonid arvesse selle aegrea vaatluste arvu, mille väärtus on väiksem kui sellel vaatlusel;

b) finantsinstitutsioonid märgistavad iga vaatluse punktis a sätestatud arvutuse tulemusel saadud arvuga, mida on suurendatud ühe võrra;

c) kui punkti b kohase märgistamise tulemusel on kaks või enam vaatlust märgistatud sama numbriga, suurendavad asutused lisaks nende märgiste numbreid järgmise murruga:

$$\frac{(N-1)}{2}$$

kus N on sama numbriga märgiste arv;

d) finantsinstitutsioonid käsitavad järgu aegreana punktide b ja c kohaselt saadud märgiste aegridasid.

3. Finantsinstitutsioonid arvutavad järgu aegrea R_{HPL} standardhälbe vastavalt punktis a sätestatud valemile, järgu aegrea R_{RTPL} standardhälbe vastavalt punktis b sätestatud valemile ja nende aegridade vahelise kovariatsiooni vastavalt punktis c sätestatud valemile järgmiselt:

a) $$\sigma_{R_{HPL}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{HPLi} - \mu_{R_{HPL}})^2}{249}};$$

b) $$\sigma_{R_{RTPL}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{RTPLi} - \mu_{R_{RTPL}})^2}{249}};$$

c) $$cov(R_{HPL}, R_{RTPL}) = \frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{HPL_i} - \mu_{R_{HPL}}) \bullet (R_{RTPL_i} - \mu_{R_{RTPL}})}{249};$$

kus:

i =	indeks, mis tähistab vaatlust järgu aegreas;
R_{HPLi} =	järgu aegrea R_{HPL} „i.“ vaatlus;
$\mu_{R_{HPL}}$ =	järgu aegrea R_{HPL} keskmine;
R_{RTPLi} =	järgu aegrea R_{RTPL} „i.“ vaatlus;
$\mu_{R_{RTPL}}$ =	järgu aegrea R_{RTPL} keskmine.

Artikkel 8

Kolmogorov-Smirnovi katseparameetri arvutamine

1. Finantsinstitutsioonid arvutavad käesoleva määruse artikli 6 lõikes 1 osutatud Kolmogorov-Smirnovi katseparameetri, tehes järgmised sammud järgmises järjekorras:

a) nad määravad kindlaks kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja teoreetiliste muutuste vaatluste aegrea viimase 250 tööpäeva jooksul;

b) nad arvutavad kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste empiirilise kumulatiivse jaotusfunktsiooni punktis a osutatud hüpoteetiliste muutuste aegreast;

c) nad arvutavad kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste muutuste empiirilise kumulatiivse jaotusfunktsiooni punktis a osutatud teoreetiliste muutuste aegreast;

d) nad saavad Kolmogorov-Smirnovi katseparameetri, arvutades maksimaalse erinevuse kahe punkti b ja c kohaselt arvutatud empiirilise kumulatiivse jaotuse vahel mis tahes võimaliku kasumi ja kahjumi väärtuse korral.

2. Lõike 1 kohaldamisel mõistetakse aegrea põhjal saadud empiirilise jaotusfunktsiooni all funktsiooni, mille tulemuseks on mis tahes sisendarvu puhul selliste vaatluste osakaal aegrea vaatluste koguarvust, mille väärtus on väiksem või võrdne sisendarvuga.

Artikkel 9

Selliste kriteeriumide täpsustamine, mida on vaja tagamaks, et teoreetilised ja hüpoteetilised muutused kauplemisüksuse portfelli väärtuses oleksid piisavalt lähedased

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg lõike 2 kohaldamisel liigitavad finantsinstitutsioonid kõik kauplemisüksused rohelise, oranži, kollase või punase tsooni üksuseks vastavalt lõigetele 2–5.

Kui kauplemisüksus on liigitatud rohelise tsooni üksuseks, loetakse selle kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised ja hüpoteetilised muutused piisavalt lähedaseks.

Kui kauplemisüksus on liigitatud oranži, kollase või punase tsooni üksuseks, ei loeta selle kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilisi muutusi ja hüpoteetilisi muutusi piisavalt lähedaseks.

2. Kauplemisüksus liigitatakse rohelise tsooni üksuseks, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kauplemisüksuse Spearmani korrelatsioonikordaja, mis on arvutatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 7, on suurem kui 0,8;

b) kauplemisüksuse Kolmogorov-Smirnovi katseparameeter, mis on arvutatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 8, on väiksem kui 0,09.

3. Kauplemisüksus liigitatakse punase tsooni üksuseks, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kauplemisüksuse Spearmani korrelatsioonikordaja, mis on arvutatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 7, on väiksem kui 0,7;

b) kauplemisüksuse Kolmogorov-Smirnovi katseparameeter, mis on arvutatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 8, on suurem kui 0,12.

4. Kauplemisüksus liigitatakse oranži tsooni üksuseks, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kauplemisüksust ei ole liigitatud rohelise ega punase tsooni üksuseks;

b) kõigi sellele kauplemisüksusele määratud positsioonide omavahendite nõuded arvutati eelmises kvartalis määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivse standardmeetodi alusel.

5. Kauplemisüksus, mis ei ole liigitatud rohelise, oranži ega punase tsooni üksuseks, liigitatakse kollase tsooni üksuseks.

Artikkel 10

Tagajärjed kauplemisüksusele, mis on liigitatud kollase, oranži või punase tsooni üksuseks

1. Finantsinstitutsioonid, kes arvutavad omavahendite nõudeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivsele sisemudeli meetodile selliste positsioonide puhul, mis on määratud kauplemisüksustele, mis on käesoleva määruse artikli 9 kohaselt liigitatud punase, oranži või kollase tsooni üksusteks, arvutavad nende positsioonidega seoses täiendava kapitalinõude vastavalt järgmisele valemile:

$$Täiendav\ kapitalinõue = k \bullet max\{SA_{ima} - IMA_{ima}; 0\}$$

kus:

k = nagu on täpsustatud lõikes 2;

SA_{ima} = määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivse standardmeetodi kohaselt arvutatud tururiski omavahendite nõuded kõigi selliste positsioonide portfelli puhul, mis on määratud kauplemisüksustele ja mille puhul finantsinstitutsioon arvutab tururiski omavahendite nõuded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivsele sisemudeli meetodile;

IMA_{ima} = määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt arvutatud tururiski omavahendite nõuded kõigi selliste positsioonide portfelli puhul, mis on määratud kauplemisüksustele ja mille puhul finantsinstitutsioon arvutab omavahendite nõuded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükile.

2. Lõike 1 kohaldamisel arvutatakse koefitsient k vastavalt järgmisele valemile:

$$k = 0{,}5 \bullet \frac{\sum_{i \epsilon NG} SA_i}{\sum_{i \epsilon ima} SA_i}$$

kus:

SA_i = tururiski omavahendite nõuded, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivsele standardmeetodile kõigi kauplemisüksusele „i" määratud positsioonide puhul;

$i \epsilon NG$ = kõigi selliste kauplemisüksuste indeksid, mis on käesoleva määruse artikli 9 kohaselt liigitatud punase, oranži või kollase tsooni üksusteks, nende kauplemisüksuste hulgast, mille tururiski omavahendite nõuded arvutatakse määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt;

$i \epsilon ima$ = kõigi selliste kauplemisüksuste indeksid, mille puhul tururiski omavahendite nõuded arvutatakse määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt.

3. Finantsinstitutsioonid, kes arvutavad tururiski omavahendite nõuded määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt selliste positsioonide puhul, mis on määratud kauplemisüksustele, mis on käesoleva määruse artikli 9 kohaselt liigitatud punase või oranži tsooni üksusteks, teavitavad sellest pädevat asutust määruse (EL) nr 2013/575 artikli 325az lõike 2 punkti d kohase kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tulemuste esitamisel.

Artikkel 11

Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude täitmise hindamise sagedus

Finantsinstitutsioonid hindavad kord kvartalis kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude täitmist kõigi kauplemisüksuste puhul, mille jaoks neil finantsinstitutsioonidel on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325az lõikes 2 osutatud luba omavahendite nõuete arvutamiseks sisemudelite abil.

2. jagu

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilistes ja hüpoteetilistes muutustes kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude kohaldamisel

Artikkel 12

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilistes muutustes

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg kohaldamisel arvutavad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused, võrreldes portfelli päevalõpuväärtust ja portfelli järgmise päeva lõppväärtust, eeldusel et positsioonid ei muutu.

2. Finantsinstitutsioonid arvutavad kauplemisüksuse portfelli teoreetilised muutused, kasutades samu meetodeid, sealhulgas samu hinnastamismeetodeid, mudeliparameetreid ja turuandmeid, mida kasutatakse riskimõõtmise mudelis.

3. Kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused hõlmavad üksnes selliste riskimõõtmise mudelis sisalduvate riskitegurite väärtuse muutusi, mille suhtes finantsinstitutsioonid kohaldavad tulevaste šokkide stsenaariume.

Artikkel 13

Tehnilised elemendid, mis peavad sisalduma kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistes muutustes kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude kohaldamisel

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg kohaldamisel arvutavad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilised muutused vastavalt käesoleva määruse artiklile 3.

Artikkel 14

Andmete vastavusse viimine kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude kohaldamiseks

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg kohaldamisel võivad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste muutuste arvutamisel kasutatavate konkreetse riskiteguri sisendandmete väärtuse asendada kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel kasutatavate sama laadi sisendandmete väärtusega sama riskiteguri kohta, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) sisendandmete erinevused tulenevad asjaolust, et andmed pärinevad erinevatelt andmeesitajatelt;

b) sisendandmete erinevused tulenevad asjaolust, et sisendandmed võetakse turuandmete allikast samal tööpäeval eri aegadel.

2. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325bg kohaldamisel võivad finantsinstitutsioonid kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste muutuste arvutamisel kasutatava riskiteguri väärtuse asendada kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel kasutatava sama riskiteguri väärtusega, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) riskitegur, mida kasutatakse kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste arvutamisel, ei vasta otseselt sisendandmetele;

b) riskitegur on saadud sisendandmetest, kasutades hindamissüsteemide tehnikaid, mida kasutatakse kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste puhul;

c) ühtegi punktis b osutatud hindamissüsteemi tehnikat ei ole ümber kujundatud riskimõõtmise mudelis kasutatavates hindamissüsteemides, et saada sellise riskiteguri väärtus, mida kasutatakse kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste muutuste arvutamiseks.

Artikkel 15

Nõuded dokumentatsioonile

1. Finantsinstitutsioonid kehtestavad põhimõtted ja menetlused, milles sätestatakse, kuidas nad arvutavad teoreetilised muutused vastavalt käesoleva määruse artiklitele 12 ja 14, ning mis sisaldavad selgitust selle kohta, kuidas arvutatakse kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused modelleeritavate ja mittemodelleeritavate riskitegurite jaoks.

2. Käesoleva määruse artiklis 14 osutatud andmete vastavusse viimise menetluste kavandamisel kohaldavad finantsinstitutsioonid mõlemat järgmist:

a) nad võrdlevad kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilisi muutusi ilma käesoleva määruse artiklis 14 osutatud vastavusse viimisteta kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste muutustega koos käesoleva määruse artiklis 14 osutatud vastavusse viimisega ning dokumenteerivad selle võrdluse;

b) nad hindavad vastavusse viimise mõju käesoleva määruse artiklites 7 ja 8 osutatud kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõudele vastavuse hindamiseks kasutatavate testide parameetritele ja dokumenteerivad selle hindamise.

3. Finantsinstitutsioonid dokumenteerivad kõik riskitegurite sisendandmetes kauplemisüksuse portfelli teoreetiliste muutuste arvutamisel käesoleva määruse artikli 14 kohaselt tehtud korrigeerimised ning selliste korrigeerimiste põhjendused.

3. jagu

Alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt arvutatud omavahendite nõuded

Artikkel 16

Tururiski omavahendite nõuete arvutamine alternatiivse sisemudeli meetodi alusel finantsinstitutsioonide puhul, kellel on kauplemisüksused

Finantsinstitutsioonid, kes arvutavad tururiski omavahendite nõuded kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodiga mõnele oma kauplemisüksusele määratud positsioonide puhul, arvutavad omavahendite nõuded kõigi oma kauplemisportfelli positsioonide ja kõigi valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul punktides a ja b sätestatud valemite tulemuste summana järgmiselt:

a) $min\{IMA_{ima} + Capitalsurcharge + C_U ; SA_{alldesks}\}$

b) $max\{IMA_{ima} - SA_{ima}; 0\}$

kus:

IMA_{ima} =	IMA_{ima}, nagu on täpsustatud käesoleva määruse artiklis 10;
SA_{ima} =	SA_{ima}, nagu on täpsustatud käesoleva määruse artiklis 10;
Capital surcharge =	käesoleva määruse artikli 10 kohaselt arvutatud täiendav kapitalinõue;
C_U =	määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatüki kohaselt arvutatud omavahendite nõuded selliste positsioonide portfelli puhul, mis ei ole määratud kauplemisüksustele ja mille puhul finantsinstitutsioonid arvutavad tururiski omavahendite nõuded määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt;
$SA_{all\ desks}$ =	kõigi kauplemisportfelli positsioonide ja kõigi valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide tururiski omavahendite nõuded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivsele sisemudeli meetodile.

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 14. juuni 2022

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN